

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

MZE-7757/2023-13143

mzedms025481376

ÚTVAR: Odbor živočišných komodit a ochrany zvířat
ČÍSLO ÚTVARU: 13140

SPISOVÁ ZN.: MZE-7129/2023-13143
NAŠE ČJ.: MZE-7757/2023-13143

VYŘIZUJE: JUDr. Jana Traplová
TELEFON: 221812346
E-MAIL: Jana.Traplova@mze.cz
ID DS: yphaax8

ADRESA: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

DATUM: 7. 2. 2023

Vyjádření ke kontrole plnění povinností uložených rozhodnutím o zvláštním opatření vydaným podle § 28a zákona na ochranu zvířat

Ministerstvo zemědělství, odbor živočišných komodit a ochrany zvířat, oddělení ochrany zvířat (dále jen „Ministerstvo zemědělství“), je gestorem zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“), a také je podle tohoto zákona příslušným orgánem ochrany zvířat a projednává, koordinuje a kontroluje plnění úkolů na úseku ochrany zvířat. V souladu s touto svojí funkcí vydal odbor živočišných komodit a ochrany zvířat po projednání s odborem právním toto „Vyjádření ke kontrole plnění povinností uložených rozhodnutím o zvláštním opatření vydaným podle § 28a zákona na ochranu zvířat“.

Krajská veterinární správa je orgánem příslušným k provedení kontroly plnění povinností uložených rozhodnutím o zvláštním opatření vydaným podle § 28a zákona na ochranu zvířat. Toto platí také v případě kontroly rozhodnutí, kterým bylo chovatelů nařízeno zajistit opatření ke snížení počtu zvířat.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností není orgánem příslušným k provedení kontroly plnění povinností uložených rozhodnutím o zvláštním opatření vydaným podle § 28a zákona na ochranu zvířat.

Toto vyjádření lze analogicky vztáhnout také na případy kontroly, zda chovatel dodržuje správní trest zákaz chovu zvířat, který mu může být uložen podle § 27b zákona na ochranu zvířat rozhodnutím v řízení o přestupku.

Odůvodnění:

1. Základní informace ke zvláštnímu opatření podle zákona na ochranu zvířat
2. Kontrola dodržování rozhodnutí o zvláštním opatření, například snížení počtu zvířat
3. Spolupráce krajské veterinární správy a obecního úřadu obce s rozšířenou působností
4. Odborná způsobilost k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat
5. Rozlišení výkonu dozoru a výkonu rozhodnutí
6. Právní úprava v trestním řádu – kontrola výkonu trestu zákazu držení a chovu zvířat
7. Závěr

1. Základní informace ke zvláštnímu opatření podle zákona na ochranu zvířat

Zvláštní opatření je nápravným opatřením, nikoliv správním trestem. Při rozhodování o zvláštním opatření se nepoužije zákon o přestupcích, postupuje se podle správního řádu. Rozhodnutí vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, a to na návrh krajské veterinární správy. Bez návrhu krajské veterinární správy nemůže obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodnutí o zvláštním opatření vydat. Cílem zvláštního opatření je zajistit nápravu závadného stavu, tedy zabránit dalšímu týrání zvířat. Zákon na ochranu zvířat upravuje zvláštní opatření v ustanovení § 28a.

Ustanovení § 28a odst. 1 zákona na ochranu zvířat uvádí:

„(1) Na návrh krajské veterinární správy může obecní úřad obce s rozšířenou působností správním rozhodnutím

a) nařídit a zajistit umístění týraného zvířete do náhradní péče,

b) nařídit chovateli zajistit opatření ke snížení počtu zvířat včetně jejich usmrcení v souladu s tímto zákonem, dochází-li k jejich týrání,

c) nařídit chovateli pozastavení činnosti, při které dochází k týrání zvířat, a to do doby odstranění závad. Pozastavení činnosti není zákazem činnosti. Pozastavení činnosti nezahrnuje povinnost chovatele zajistit náhradní péči o zvířata. Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhoduje o ukončení pozastavení činnosti na základě odborného vyjádření krajské veterinární správy, která posuzuje, zda došlo k odstranění závad,

d) nařídit vlastníkovvi zvířete zajistit utracení zvířete odborně způsobilou osobou podle veterinárního zákona, pokud je dán důvod k usmrcení zvířete podle § 5 odst. 2 písm. b),

e) nařídit chovateli umožnit provádění péče o zvíře jinou osobou na pozemku, ve stájích nebo v jiných objektech chovatele, kde se zvíře nachází.“

Rozhodnutí o zvláštním opatření zasílají obecní úřady obcí s rozšířenou působností dotčené krajské veterinární správě, krajská veterinární správa má rozhodnutí ve věci k dispozici.

Pokud je zahájeno správní řízení o zvláštním opatření, zahájí obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy také řízení o přestupku; to neplatí, jestliže bylo zahájeno v dané věci trestní řízení (§ 28a odst. 7 zákona na ochranu zvířat). Obecní úřad obce s rozšířenou působností si vyžádá v řízení o přestupku odborné vyjádření krajské veterinární správy, které je pro toto řízení závazné. Je-li řízení zahájeno z podnětu krajské veterinární správy a součástí podnětu je i odborné vyjádření, další odborné vyjádření se nevyžaduje (§ 24a odst. 3 zákona na ochranu zvířat). Odborné vyjádření krajské veterinární správy je závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu (uvedené konstatovala i judikatura).

Blíže k problematice zvláštního opatření viz výkladový materiál Ministerstva zemědělství ze dne 31. 1. 2017 označený: „Výklad k problematice zvláštního opatření, zejména k umístění týraného zvířete do náhradní péče, podle zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů“. Tento materiál je k dispozici na internetových stránkách Ministerstva zemědělství, oddělení ochrany zvířat www.oz.mze.cz nebo 2017Nahradni_pece.pdf (eagri.cz).

2. Kontrola dodržování rozhodnutí o zvláštním opatření, například snížení počtu zvířat

Zákon na ochranu zvířat v ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) uvádí: **„Krajské veterinární správy a na území hlavního města Prahy Městská veterinární správa na úseku ochrany zvířat vykonávají dozor nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právníckým osobám.“**

Výše uvedené ustanovení dává krajské veterinární správě kompetenci provádět veškerý výkon dozoru nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním

fyzickým a právnickým osobám na úseku ochrany zvířat. Zákon na ochranu zvířat hovoří o výkonu dozoru nad dodržováním povinností, aniž by blíže specifikoval, kým nebo na základě čeho byly uvedené povinnosti uloženy. Jediná specifikace spočívá v tom, že se jedná o úsek ochrany zvířat a o povinnosti uložené chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám. Zákon na ochranu zvířat nevyjmenovává kazuisticky veškeré případy, kdy má krajská veterinární správa provádět výkon dozoru na úseku ochrany zvířat.

Povinnosti uložené chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám na úseku ochrany zvířat mohou vyplývat například:

- ze zákona na ochranu zvířat,
- z prováděcích právních předpisů, které byly vydány na úseku ochrany zvířat,
- z nařízení EU na úseku ochrany zvířat,
- z rozhodnutí vydaných obecními úřady obcí s rozšířenou působností.

Krajské veterinární správy na úseku ochrany zvířat provádějí výkon dozoru také v tom směru, zda jsou dodržovány povinnosti uložené chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám rozhodnutími obecních úřadů obcí s rozšířenou působností. **Krajská veterinární správa v rámci výkonu dozoru kontroluje také to, zda chovatel na základě rozhodnutí o zvláštním opatření vykonal to, co mu bylo rozhodnutím uloženo, například snížení počtu zvířat.**

Ustanovení § 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) uvádí: *„Kontrolní orgán při kontrole zjišťuje, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z jiných právních předpisů nebo které jí byly uloženy na základě těchto předpisů.“* Je třeba zdůraznit, že kontrolní řád stanoví, že kontrolní orgán kontroluje rovněž plnění povinností, které byly uloženy na základě právních předpisů.

Zákon na ochranu zvířat neuvádí, že by krajské veterinární správy měly vykonávat dozor nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám pouze tehdy, pokud se jedná o povinnosti uložené právními předpisy. Takový zužující výklad nemá oporu v zákoně.

Pokud by zákonodárce zamýšlel, aby krajské veterinární správy kontrolovaly pouze povinnosti stanovené právními předpisy (a nikoliv povinnosti stanovené rozhodnutími), tak by to do textu zákona v § 22 odst. 1 písm. a) uvedl. Zákonodárce tak však neučinil. Takové výslovné uvedení je obsaženo například v ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona na ochranu zvířat, které stanoví: *„Krajské veterinární správy a na území hlavního města Prahy Městská veterinární správa na úseku ochrany zvířat na základě kontrolního zjištění mohou vydávat v případě porušení právních předpisů na úseku ochrany zvířat proti týrání rozhodnutí o závazném pokynu k odstranění zjištěných nedostatků; v tomto rozhodnutí stanoví, jaká právní povinnost byla porušena, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny, a kontrolují odstranění těchto nedostatků.“*

Kontrolní řád neuvádí, že by kontrolní orgán měl kontrolovat plnění povinností, které byly uloženy kontrolované osobě na základě právních předpisů, pouze v případě, kdy byly uloženy kontrolním orgánem. Z toho dovozujeme, že kontrolní orgán může kontrolovat plnění povinností uložených kontrolované osobě i v případech, kdy byly tyto povinnosti uloženy jiným orgánem (než je kontrolní orgán), který sám o sobě kontrolní pravomoc nemá.

Podle zákona na ochranu zvířat nejsou pracovníci obecních úřadů nebo obecních úřadů obcí s rozšířenou působností oprávněni provádět výkon dozoru (kontroly) na úseku ochrany zvířat. Pracovníci obcí nejsou oprávněni prověřovat na místě podněty na úseku ochrany zvířat proti týrání ani nejsou oprávněni „kontrolovat“, zda určitá osoba dodržuje rozhodnutí vydané na úseku ochrany zvířat (např. snížení počtu zvířat nebo

zákaz chovu). Kontrola podle zákona na ochranu zvířat je zcela a výlučně v kompetenci krajské veterinární správy.

Jelikož odbor živočišných komodit a ochrany zvířat obdržel dotazy, které se týkaly konkrétně toho, kdo kontroluje, zda je dodržováno rozhodnutí, kterým bylo chovateli nařízeno zajistit opatření ke snížení počtu zvířat, konzultoval s právním odborem kontrolu ve vztahu k tomuto rozhodnutí.

Z vyjádření odboru právního č. j. MZE-61360/2022-11181, ze dne 2. 11. 2022, citujeme:

„Po provedení analýzy nastalé situace a předložených písemností odbor právní konstatuje, že dospěl k závěru, že příslušným orgánem k provedení kontroly plnění povinností uložených rozhodnutím o zvláštním opatření vydaným podle § 28a odst. 1 písm. b) ZOT je krajská veterinární správa, a to ve smyslu § 22 odst. 1 písm. a) ZOT, když v citovaném ustanovení je stanoveno, že „Krajské veterinární správy a na území hlavního města Prahy Městská veterinární správa na úseku ochrany zvířat vykonávají dozor nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám“. Opačný výklad by byl příliš restriktivní a obecní úřady obcí s rozšířenou působností navíc nemají dostatečné kompetence pro provádění kontroly zakotvené v zákoně. Úprava § 24a odst. 1 písm. b) ZOT zakotvuje pouze zbytkový či doplňující výčet oprávnění, a to tak, že „Obecní úřady obcí s rozšířenou působností plní další úkoly v ochraně zvířat stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy, není-li příslušný jiný orgán ochrany zvířat“. A contrario lze odkázat na úpravu § 22 odst. 1 písm. a) ZOT, která pracuje s obecným výkonem dozoru nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám, což je v její zákonné pravomoci a působnosti i vzhledem ke skutečnosti, že krajské veterinární správy mají možnost iniciovat zahájení řízení ve smyslu § 28a odst. 1 písm. b) ZOT.“

3. Spolupráce krajské veterinární správy a obecního úřadu obce s rozšířenou působností

V některých případech může být potřebná spolupráce krajské veterinární správy (kontrolního orgánu) a obecního úřadu obce s rozšířenou působností (orgánu, který vede správní řízení na úseku ochrany zvířat) na výkonu kontroly (dozoru). Spolupráci správních orgánů upravuje v obecné rovině § 8 odst. 2 správního řádu a dále také zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

Správní řád stanoví v § 8 odst. 2: „Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy.“

Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), upravuje v § 6 institut přizvané osoby takto:

„(1) Kontrolní orgán může k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu (dále jen „přizvaná osoba“).

(2) Kontrolní orgán vystaví přizvané osobě pověření a poučí přizvanou osobu o jejích právech a povinnostech při účasti na kontrole.

(3) Práva a povinnosti kontrolované osoby a povinné osoby vůči přizvané osobě se řídí přiměřeně ustanoveními tohoto zákona o právech a povinnostech kontrolované osoby a povinné osoby vůči kontrolujícímu.

Z komentáře k zákonu o kontrole citujeme:

„Ustanovení § 6 zákona o kontrole upravuje oprávnění, tedy možnost, a nikoliv povinnost kontrolního orgánu ve smyslu legislativní zkratky podle § 1 odst. 1 přizvat k účasti na kontrole jinou osobu. Zákon o kontrole pro označení takové osoby zavádí legislativní zkratku „přizvaná

osoba“. Touto osobou může být pouze osoba fyzická. Není však vyloučeno, pokud je to zapotřebí, aby se kontroly účastnilo více přizvaných osob. Lze se dále ztotožnit s názorem, že není třeba institut přizvané osoby využít, protože ustanovení § 6 „...nebrání tomu, aby kontrolní orgán v rámci kontroly požádal např. o odbornou analýzu určitou instituci, která buď určí některého ze svých zaměstnanců, který bude následně přizvanou osobou, je-li třeba jeho přítomnosti na místě kontroly, anebo bude-li zpracován pouze odborný posudek bez nutnosti přítomnosti na místě kontroly“. (Srov. Dvorská 2013 s. 78)“

(VETEŠNÍK, Pavel. § 6 [Přizvané osoby]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel, LIBOSVÁR, Ondřej. Zákon o kontrole. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 82–83.)

„K přizvané osobě Nejvyšší správní soud doplnil: „Přizvat osobu k účasti na kontrole dle § 6 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, je zpravidla možné i za předpokladu, že taková osoba působí u jiného než kontrolního orgánu a že kontrolní zjištění mohou být relevantní též pro činnost tohoto jiného orgánu. Takový postup neobchází ani speciální úpravu spolupráce mezi kontrolními orgány (§ 25 zákona o kontrole).“ (Srov. rozsudek NSS 8 As 318/2019)“ (VETEŠNÍK, Pavel. § 6 [Přizvané osoby]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel, LIBOSVÁR, Ondřej. Zákon o kontrole. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 84.)

4. Odborná způsobilost k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat

Výkon dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání mohou vykonávat pouze náležitě kvalifikovaní pracovníci krajské veterinární správy, kteří mají odbornou způsobilost podle § 26 zákona na ochranu zvířat. Z tohoto ustanovení citujeme:

(1) *Pověřen výkonem dozoru může být pouze odborný pracovník s vysokoškolským vzděláním získaným studiem v magisterském studijním programu*

a) *v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, nebo*

b) *v oblasti ochrany zvířat a pohody zvířat navazujícím na bakalářský studijní program v oblasti ochrany zvířat a pohody zvířat a se specializačním vzděláním podle veterinárního zákona, který získal osvědčení o způsobilosti po úspěšném složení zkoušek podle zkušebního řádu a prokázal v rámci zkoušky znalost právních předpisů vztahujících se k činnosti jím vykonávané. Zkušební řády schvaluje a zkoušky provádí ministerstvo.*

(2) *Obsah a rozsah odborného kurzu pro získání odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat, požadavky na školicí pracoviště, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, požadavky na zkušební komisaře, průběh zkoušky a vzor osvědčení stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.*

Vyhláška č. 22/2013 Sb., o vzdělávání na úseku ochrany zvířat proti týrání, upravuje v § 16 obsah kurzu odborné způsobilosti. Z této vyhlášky citujeme:

„§ 16

Kurz odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání

(1) *Kurz odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání se uskutečňuje v rozsahu 35 výukových hodin teoretické výuky.*

(2) *Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou*

a) *ustanovení zákona a prováděcích právních předpisů k němu vydaných,*

b) *předpisy Evropské unie a mezinárodní smlouvy podle čl. 10 Ústavy na úseku ochrany zvířat proti týrání,*

c) *vybrané části jiných právních předpisů ve vztahu k ochraně zvířat a k výkonu dozoru v chovech a nad pokusy, ve vztahu ke správnímu trestání a skutkovým podstatám trestných činů týkajících se týrání zvířat, zejména právních předpisů upravujících řízení o přestupcích, trestního zákona, právních předpisů upravujících ochranu přírody a krajiny, obchodování s ohroženými druhy, provozování zoologických zahrad, myslivost a rybářství, občanského zákoníku, zákona o Policii České republiky, zákona o kontrole, právních předpisů upravujících*

technické požadavky na stavby pro zemědělství a způsoby chovu ve vztahu k ochraně a pohodě zvířat, právních předpisů upravujících způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat, právních předpisů upravujících právo na přístup k informacím, odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,
d) *principy právního systému České republiky, Ústava a Listina základních práv a svobod, druhy právních předpisů, publikace právních předpisů, vysvětlení základních právních pojmů,*
e) *metodika provádění kontrol na úseku ochrany zvířat proti týrání, zpracování informací a dat v programu ochrany zvířat, informační systémy Státní veterinární správy,*
f) *historický vývoj na úseku ochrany zvířat proti týrání, etický a ekonomický význam ochrany zvířat proti týrání.*

(3) *Vzor osvědčení o odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání je uveden v příloze č. 11 k této vyhlášce.*

Požadavky na odbornou způsobilost k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat jsou dalším dokladem toho, že tuto činnost nemohou provádět pracovníci obcí bez náležité kvalifikace.

Zákon na ochranu zvířat neupravuje rozlišení výkonu dozoru (provádění kontrol) podle toho, jak vysoká míra odborné erudice je k dané kontrole potřeba. Nelze souhlasit s argumentem, že když se nejedná o posouzení stavu zvířete, ale o konstatování, zda došlo nebo nedošlo ke snížení chovaného počtu zvířat, tak to nemusí kontrolovat krajská veterinární správa. Nelze souhlasit s tím, že v takovém případě může provést „kontrolu“ pracovník obce bez náležité kvalifikace. Takový výklad nemá oporu v zákoně na ochranu zvířat.

5. Rozlišení výkonu dozoru a výkonu rozhodnutí

Je nutné důsledně rozlišovat výkon dozoru na straně jedné a výkon rozhodnutí na straně druhé. Pro výkon dozoru na straně jedné a pro výkon rozhodnutí na straně druhé platí zcela odlišná procesní pravidla.

Výkon dozoru na úseku ochrany zvířat provádí krajská veterinární správa podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat a podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

Výkon rozhodnutí (exekuci) zajišťuje obecní úřad obce s rozšířenou působností podle správního řádu. Problematiku exekucí na nepeněžitě plnění upravuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Viz § 103 a následující správního řádu.

Kontrola toho, zda určitá osoba dodržuje rozhodnutí vydané na úseku ochrany zvířat (např. snížení počtu zvířat nebo zákaz chovu), je kontrolou, nejedná se o součást exekučního řízení. Případná exekuce by mohla být zahájena až na základě výsledku kontroly.

Z komentáře ke kontrolnímu řádu citujeme: „Ačkoliv se v odborné literatuře následně prováděné činnosti označují jako „druhá aplikační fáze kontroly“ (srov. Svoboda 2012 s. 340 a 341), součástí kontroly již není náprava zjištěného stavu a součástí kontroly není ani případné navazující správní řízení k vyvození odpovědnosti za přestupky dle § 15, ačkoliv správním orgánem projednávajícím tyto přestupky může být sám kontrolovaný orgán, který je příslušný k provedení kontroly, v jejíž souvislosti byl přestupek spáchán (srov. § 17). Součástí kontroly není ani případné ukládání opatření k nápravě (srov. Sládeček 2012 s. 312 a 313). Jak k tomu uvádí doc. Prášková: „Posiluje se představa, že provádění kontroly je určité předprocesní stadium správního řízení (o uložení nápravných opatření nebo ve věci správního deliktu), to ale není vlastním účelem kontroly (zde narážíme na teoretickou neujasněnost pojmu správní dozor, zda je správním dozorem vlastní kontrolní zjišťování či je jeho součástí

i fáze ukládání nápravných opatření, popř. i ukládání sankcí.“ (Prášková 2012 s. 288 a 289). Zvláštní právní předpis však může stanovit, že součástí kontroly je i ukládání opatření. Například podle § 31 odst. 1 písm. h) PožOchr se státní požární dozor vykonává také ukládáním opatření k odstranění zjištěných nedostatků a kontrolou plnění těchto opatření (srov. rozsudek NSS 1 As 131/2011).“

(VETEŠNÍK, Pavel. § 2 [Kontrola]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel, LIBOSVÁR, Ondřej. Zákon o kontrole. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 32–33.)

Shodný závěr dovodilo také Ministerstvo vnitra. Z materiálu „Stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 3/2018“ označeného „Kontrola jako postup před zahájením správního řízení“ citujeme:

„Účelem kontroly je „pouze“ zjistit skutečný stav věci, tj. reálné plnění právních povinností, nikoliv kontrolovaný stav napravit či trestat zjištěné nedostatky. K ukládání nápravných opatření ani správních trestů (pokut) za nedostatky zjištěné při kontrole v rámci kontrolního procesu zásadně nedochází³. Úkony kontrolního (nebo jiného orgánu), jimiž se reaguje na kontrolní zjištění, tzn. ukládání opatření k nápravě nedostatků zjištěných při kontrole nebo ukládání správních trestů za zjištěná porušení právních předpisů (případně obojí současně), nejsou součástí kontroly, ale představují zcela samostatný proces navazující na kontrolní zjištění.“

Z toho, že obecní úřad obce s rozšířenou působností má kompetenci k výkonu rozhodnutí (exekuci), nelze dovozovat, že má obecní úřad obce s rozšířenou působností také kompetenci k výkonu dozoru.

Z toho, že obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává rozhodnutí o zvláštním opatření nebo rozhodnutí o přestupku na úseku ochrany zvířat, nelze dovozovat, že má obecní úřad obce s rozšířenou působností také kompetenci k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat.

6. Právní úprava v trestním řádu – kontrola výkonu trestu zákazu držení a chovu zvířat

Také podle trestního řádu je to krajská veterinární správa, kdo kontroluje, zda osoba, která spáchala trestný čin na úseku ochrany zvířat a které byl uložen zákaz držení a chovu zvířat, tento zákaz dodržuje.

Z ustanovení § 350ab zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), citujeme:

„§ 350ab

Kontrola výkonu trestu zákazu držení a chovu zvířat

(1) *Jakmile se stane vykonatelným rozhodnutí, podle něhož se má vykonat trest zákazu držení a chovu zvířat, předseda senátu zašle jeho opis krajské veterinární správě, v jejímž obvodu odsouzený bydlí nebo, nemá-li odsouzený stálé bydliště, v jejímž obvodu se zdržuje nebo pracuje. Předseda senátu zašle krajské veterinární správě rovněž opis rozhodnutí o zápočtu podle § 350aa odst. 1, o stanovení lhůty k zajištění péče o zvíře a její prodloužení podle § 350aa odst. 2, a o upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu držení a chovu zvířat nebo o nařízení výkonu zbytku tohoto trestu. Jestliže odsouzený v rámci výkonu zaměstnání nebo povolání pečuje o zvířata, která jsou předmětem zákazu držení a chovu zvířat, nebo s nimi pracuje, uvědomí předseda senátu též organizaci, u které je obviněný v pracovním nebo obdobném poměru.*

(2) *Krajská veterinární správa provádí namátkovou kontrolu obydlí, jiných prostor a pozemků, které odsouzený vlastní nebo užívá anebo kde se zdržuje; odsouzený je povinen za tímto účelem umožnit vstup do obydlí a jiných prostor a na pozemky a strpět úkony bezprostředně související s touto kontrolou.*

(3) *Nedodržuje-li odsouzený zákaz držení a chovu zvířat, sdělí tuto skutečnost krajská veterinární správa bezodkladně Policii České republiky.“*

Případná argumentace tím, že trestní řád takovou kompetenci krajské veterinární správě výslovně ukládá, zatímco v zákoně na ochranu zvířat není taková výslovná úprava obsažena, není na místě. Jak jsme již uvedli výše, ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat dává krajské veterinární správě kompetenci provádět veškerý výkon dozoru nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám na úseku ochrany zvířat. Zákon na ochranu zvířat nevyjmenovává kazuisticky veškeré případy, kdy má krajská veterinární správa provádět výkon dozoru na úseku ochrany zvířat. Z tohoto důvodu není potřebné, aby v zákoně na ochranu zvířat byla obsažena obdobná výslovná úprava jako v trestním řádu. Trestní řád obsahuje pouze jedinou kompetenci krajské veterinární správy, proto je tato kompetence konkrétně vymezena.

7. Závěr

Toto vyjádření Ministerstva zemědělství není právně závazné a Ministerstvo zemědělství jej vydalo s vědomím, že výklad právních předpisů je v České republice oprávněn provádět pouze soud. Vyjadřuje však odborný názor Ministerstva zemědělství na tuto problematiku, a to podle právního stavu ke dni jeho zpracování.

Ing. Pavel Hák
ředitel odboru

Otisk úředního razítka

v z. Ing. Pavla Brožová